

[Connie Hedegaard]

Hr. Ib Jakobsen beder om konkrete eksempler. Jamen hr. Ib Jakobsen behøver ikke at kende ret meget til studentermiljøet for at vide, at man f.eks. i vidt omfang kan bruge studielån til at finansiere fast ejendom. Det gjorde studerende i fuldt omfang i 1970'erne. Det er ikke noget, man kan sætte noget som helst spørgsmålstegn ved. Det foregår bare. Men jeg vil godt give hr. Ib Jakobsen et eksempel, som Fælles Kurs vel kan forstå:

Hvis nu vi tager et ungt menneske, som har nogle væmmelige, kapitalistiske, rige forældre, som simpelt hen finansierer den lille purk, der skal være jurist, i alle ender. Han behøver faktisk ikke studielån, for den rige far pumper penge i ham. Skal han have studielån til en fast nominel rente på 4 pct., som han så kan gå hen på børsen og bruge til at spekulere med, for nu at sætte det på spidsen?

Så kan man forstå, at der er en vis logik i at lade studielånsrenten følge diskontoen, så man ikke åbner for spekulation. Det synes jeg burde være i alles interesse, og det håber vi at vi kan få ændret under udvalgsbehandlingen. Det er kun sund fornuft. Der er ikke nogen som helst stramning i forhold til nogen i det. Det er kun et spørgsmål om, at man ikke ligefrem skal tjene på at have studielån.

Rahbæk Møller (SF):

Der er her tale om udmøntning af et forlig mellem Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre. Jeg vil godt starte med at rose ministeren, fordi han har bestræbt sig for at udmønte et beslutningsforslag, som han stemte imod, i et lovforslag. Jeg går ud fra, at han også bestræber sig for, at de administrative forhold bringes i orden, således at reformen kan træde i kraft som planlagt.

Jeg vil videre gerne rose ministeren for, at han løbende har holdt forligspartierne orienterede, således at det, der nu ligger på bordet, ikke kommer bag på os; det har vi faktisk været forberedte på gennem nogen tid.

Til gengæld vil det ikke komme bag på ministeren, at vi på en række punkter må konstatere, at det, der nu ligger på bordet, altså ikke er i overensstemmelse med det beslutningsforslag, som blev vedtaget. Jeg vil godt nævne nogle af disse punkter.

For det første den manglende dyrtidsregulering. Under de langvarige forhandlinger, der

gik forud for beslutningsforslaget, talte vi jo i 1986-87-tal. Det var de samme tal, der blev brugt, efter at forhandlingerne mellem regeringen og oppositionen var brudt sammen, og efter at forliget mellem oppositionspartierne var en kendsgerning, da tallene blev offentliggjort. Men nu da lovforslaget kommer, har man ureguleret overført disse tal til 1988-89. Der ligger heri en reel forringelse af satserne på 7 pct. Det spillede en stor rolle under beslutningsforslagets udformning at undgå, at nogle grupper, der benytter systemet maksimalt, kom ud for en faktisk stramning af deres rådighedsbeløb. Det bliver nu en realitet. Men jeg går ud fra, at det flertal, der stod bag folketingsbeslutningen, fortsat er til stede for at rette dette punkt op.

Så er der spørgsmålet om studietiden. Der ligger i folketingsbeslutningen en mindre stramning af studietiden, idet vi afskaffer det begreb, der hedder »sædvanlig studietid«, i øvrigt i modstrid med, hvad fru Connie Hedegaard fortalte. Dette begreb afskaffes som sagt. Det bruges i øvrigt kun på enkelte institutioner. Det, der nu bliver udgangspunktet, er »normeret studietid«, enten, som der står i beslutningsforslaget, med en stærkt udvidet dispensationsadgang, således at der kan gives dispensation for omprøver, for studieskift, for studenterrådsarbejde, for barselorlov, sygdom osv., eller normeret studietid plus automatisk et år plus den sædvanlige dispensation for studenterrejser, rådsarbejde, sygdom og barselorlov.

Om det ene eller det andet var mest praktisk, skulle undersøges under lovforberedelsen. Der står intet i det lovforslag, der nu foreligger, eller i bemærkningerne hertil om, at ministeren har fulgt dette pålæg og faktisk har gennemført et udredningsarbejde. I stedet foreslår han nu alene normeret studietid uden nogen form for dispensationsadgang.

Så er der endelig overgangsordningerne. De er ikke gode nok. Det foreslås, at folk, der er i gang med studierne, kan få normeret studietid plus et år. Det hjælper ikke de mange, som allerede er i gang med studier, og som måske er langt henne, som måske helt er gået ud af SU-systemet og har satset på alene at klare sig med halvdagsarbejde og statsgaranterede lån. De kan ikke klare sig, hvis det her kommer. Der skal en overgangsordning til. Som der står i folketingsbeslutningen, må ingen af de nuværende studenter rammes. Det er ikke let, det vil jeg